

Podcast on tuotettu ESR rahoitteen Lets Learn Work -hankkeen toimesta.

Jakson aiheena: Teknologia

Jakson henkilöt:

Tommi Hietaharju, Hiutale Films

Henri Hautabakka, host

Let's learn work -hanke on Euroopan sosiaalirahaston rahoittama hanke, jonka tavoitteena on edistää nuorten työelämä- ja yrittäjyystaitoja Keskipohjanmaan alueella. Podcast on tuotettu yhteistyössä Centria ammattikorkeakoulun ja Kpedun Mediakeskus Limen kanssa. Sen tavoitteena on löytää hyödyllistä tietoa työelämästä ja yrittäjyydestä oikeiden työelämäosaajien kautta sekä kuulla heidän tarinoita.

Henri: Tervetuloa kuuntelemaan podcastia. Minä olen Henri Hautapakka, toisen vuoden liiketalouden opiskelija Kokkolan Centrialla, ja tänään meillä on vieraana Hiutale Filmsin toimitusjohtaja Tommi Hietaharju, tervetuloa.

Tommi: No kiitos oikein paljon.

Henri: Ihan perinteisesti kysytään, että miten vuosi on lähtenyt käyntiin?

Tommi: Hyvin on lähtenyt käyntiin. Joo, tässä edelliset projektit jatkuu vielä viime vuodelta, ja uusiakin on nyt tullut aika hyvin, että ei mitään semmoista välikuolemaa niin sanotusti tullut.

Henri: Tuossa äsken kun puhuttiin, niin mainitsit mainitsit että olit käynyt Saksassa?

Tommi: Joo, justiin eilen tulin Berliinistä, se oli kans tämmöinen työreissu. Toki vähän katsottiin nähtävyyksiäkin siinä samalla. Mutta se on kans yksi hyvä projekti, mistä ehkä toivottavasti seuraa jotain muutakin vielä sitten tulevaisuudessa.

Henri: Joo, jos lähdetään ihan suhun yrittäjänä, niin mitä sä oot tehnyt ennen Hiutaletta?

Tommi: No varmaan, kuinka pienestä pitää lähteä, mutta aina pitää mainita, että oon Kälviältä kotoisin.

Henri: Ai sä oot Kälviältä?

Tommi: Joo se on tärkeä. Mutta siellä on ollut siihen aikaan media-assarikoulutus, mikä nyt on täällä tämän talon, mikä se nyt onkaan se tutkintonimike nykypäivänä, nykyinen media-assari?

Henri: Mediapalveluiden tuottaja tai joku tämmöinen taitaa olla, toteuttaja.

Tommi: Joo, sehän se on. Sen oon käynyt ja lukion, ja sitten siitä jatkanut vielä armeijan kautta tuonne Kemi-Tornion ammattikorkeakouluun medianomiopiskelijaksi. Ja se media-ala on sieltä alkanut

vahvistumaan. Ja oon tehnyt sitten sen puitteissa mainoksia ja elokuvia aina eri rooleissa, valaisijana tai kamera-assarina tai erilaisissa rooleissa. Ja sitten ennen Hiutaleta oli kysymys, niin sitten siinä vaiheessa 2013 taitaa astua sitten kuvioihin tää Hiutale Aerials Oy:n perustaminen.

Henri: Tässähän on nyt semmoinen, että Hiutale täyttää 10 vuotta.

Tommi: Kyllä tänä vuonna.

Henri: Onneksi olkoon siitä.

Tommi: Kiitos, kiitos.

Henri: Elikkä sä oot media medianomi koulutukseltasi. Ootko sä poikkeuksellisen luova ihminen vai ootko sä enemmän tekninen ihminen?

Tommi: Jos näistä pitäisi valita, niin enemmän tekninen.

Henri: Joo. Itse mietin, että kun minä olen entinen media-assistentti, ja minä olen enemmän sitten luova persoona, ja se on hirveän haastavaa tämmöisille yrittäjäksi toivovalle. Että kun on vähänkin sitä luovuutta, niin sitä vertaa itseensä muihin hirveän helposti ja sitä rupeaa jo siinä kohtaa ajattelemaan, että no tuo ansaitsisi parempia töitä tai tämmöisiä. Niin tämmöistä se ei ole varmaan sitten niin kuin teknisellä ihmisillä niin hirveästi - vai onko?

Tommi: On niitäkin toki, aina katsoo kollegoiden tekemisiä, että voi vitsi kun on siistiä, osaispa iteki tuommoisia, ja kyllä mä ainakin olen yrittänyt, kun on palkannut Hiutaleelle jotakin porukkaa, niin noudattaa sitä kultaista sääntöä, että palkkaa itseäsi parempia tai taitavampia ihmisiä, niin ei tarvitse niin paljon sitten olla ohjeistamassa ja perehdyttämässä. Voi nauttia siitä, että miten hyvin muut osaa tehdä hommia.

Henri: Totta ja sitten ei tarvitse vertailla itseensä niihin muihin sen kummemmin, että... Miten sen nyt sanoisi?

Tommi: Eikä se ole välttämättä huonoa, että toki jos sitä niinku sairastaa ja menettää yöunet siitä, että joku toinen teki jotain hienoa, niin sitten se on ehkä vähän huono. Mutta voisi olla positiivisessa mielessä, ihailla jotakin.

Henri: Joo nimenomaan, se se sana oli mitä mä tässä hain, ihailla sitä, että tuo osaa noin hyvin ja nyt se on vielä mulla töissä täällä, että se tekee meidän yrityksillekin hyvää jälkeä. Siinä on varmaan tommoinen ajatus. Oliko sulla sitten aikoinaan kun sä medianomiksi valmistuit, niin oliko sulla alunperin selvää, että yritys perustetaan?

Tommi: Ei ollut, että se siinä on, että alan vakiintunut toimintatapa on ehkä tällainen leffapuolella, että ollaan freelancerina. Aika paljon tuollai eteläpainotteisesti niitä töitä on. Ja sitten siinä on nyt oikeastaan ne vaihtoehdot kun Torniossa valmistuu, eikä siellä ole ehkä ihan niin vahvaa semmoista freelancermarkkinaa kun etelässä, että sitten pitää valita, että jatkaako tässä freelancerhommassa. Ehkä sitä käy sitten vähän etelässäkin pyörimässä. Toinen vaihtoehto on, että alat opettaa sitä, mitä olet itse opiskellut, seuraaville. Tai sitten perustat yrityksen. Tai no neljäs vaihtoehto on, että menet kodittomaksi johonkin sillan alle.

Henri: Se ei ole varmaan toivottu vaihtoehto.

Tommi: Mutta näistä kahdesta - en ole vielä opettanut tai on jotain kursseja ehkä, mutta ehkä sitten joskus myöhemmin mä voin tulla tännekin jotain opettaan, kun osaan enemmän asioita - mutta mä oon ollut freelancerina aluksi, ja sitten perustanut omaa yritystä, ja siihen liittyi silloin vahvasti tää ilmakuvaus, silloin kun perustettiin Hiutaleta.

Henri: Joo. Tästä pystyttäisiinkin äkkiä hypätä tähän Hiutaleen toimintaan, eli te teette ilmakuvauksia lennokeilla ja myös ihan perinteistä videokuvausta, videotuotantoa siis?

Tommi: Alussa jo oli hyvin vahvasti se, että tehtiin itse omat kopterit ja aiotaan tarjota niitä elokuville ja mainostuotannoille, näitä ilmakuvauspalveluita. Nykyään se on ehkä vähän kääntynyt toisinpäin, että ollaan videotuotantoyhtiö, joka voi ottaa valokuvia, tehdä striimejä, voidaan ottaa ilmakuvaakin, mutta se ei ole enää se itseisarvo. Jos se video vaatii sitä ilmakuvaa, niin totta kai me otetaan ja meillä on pitkä kokemus ja hyvät laitteet siihen, mutta se ei ole enää pelkästään sitä. Monet asiakkaat haluaa sen kokonaisuuden kuitenkin.

Henri: Ja te pystytte tarjota sen kokonaisuuden, että halutaan sitten olla... Vai pääsettekö veden alle?

Tommi: No kyllä varmaan, jos sen lupaisi aluksi jollekin, että joo joo, kuvataan, kuvataan. Sitten ruvetaan stressaamaan sitä, että miten se toteutetaan. Kyllähän niihin on kamerakoteloita ja sitten tarvittaessa pitää. Meillä on yksi lyhytelokuvaideakin tuossa pöytälaatikossa, joskus ehkä myöhemmin saattaa tulla tuotantoon, niin siinä ehkä pitäisi sitten sukeltajiaakin palkata, että siinä nää turvallisuusasiat tulee sitten kans ajankohtaiseksi. Mutta ehkä nyt maan pinnalla ja maan yläpuolella toistaiseksi ollaan oltu.

Henri: Joo, tuo on mielenkiintoista. Miten sitä pääseeikin sitten eri sfääreihin tuolla alalla.

Tommi: Joo, ja varsinkin tällä tasaisella Pohjanmaalla tuntuu, että kun nousee sen puurajan yläpuolelle, niin sitten ne maisemat vasta alkaa, että ne ei päätykään siihen pellon reunaan.

Henri: Joo. Mistä nimi Hiutale on? Kerro vähän sen taustaa.

Tommi: Ehkä siinä on monta ainesta tähän reseptiin, että silloin tosiaan itse asuin Torniossa ja muutin Rovaniemelle töihin. Ja sitten alettiin perustaa tätä firmaa, ja se olikin rovaniemeläinen firma alunperin, ennen kuin sitten myöhemmin muutti Kokkolaan, mutta siitä tulee ehkä tää tämmöinen Lappi-/talviteema tähän Hiutaleeseen. Ja sitten semmoinen kahdeksanpotkurinen kopteri, jos sitä katsoo ylhäältä päin, niin se ehkä näyttää vähän hiutaleelta.

Henri: Aivan.

Tommi: Siinä vaiheessa maailmalla oli muutamia, ne oli "Aireal drone systems camera nönnönnöö" –, jotain tämmöistä kaikkea, niin me haluttiin jotenkin erottua siitä kuitenkin, että ei ole sitä yhtä massaa.

Henri: Joo. Kun mä mietin sitä, että Hiutale, vähän aikaa kesti tajuta se, että niitä hiutaleita leijailee taivaalta tulemaan, että tuleehan ne lennokitkin sieltä sitten alas jossakin kohtaa.

Tommi: Se on, ehkä se on hyvä nimi, kun siitä tulee kaikkien kuulijoiden ja katselijoiden mieleen tämmöisiä omia tulkintoja tästä, se on heti kun joku hyvä elokuva tai hyvä runo. Että jokainen voi tulkita sitä miten haluaa.

Henri: Joo, ja se on hieno asia, että se herättää keskustelua ja ajatuksia. Ja nyt kun rupesin miettiä sitä logoa, niin sehän on tosiaan niin kuin kopleri. Siinä tuommoisia monia mielleyhtymiä pääsee tulemaan tuossa. Mutta Hiutale siis tarjoaa palveluitaan lähinnä yrityksille?

Tommi: Kyllä. Joskus on jotain yksityisiä, että ollaan tehty joku hääkuvaus tai otettu promokuvia työnhakuun tai jotain tämmöistä, mutta pääosin kaikki on yrityksiä tai tämmöisiä julkishallinnon, kaupunkien tai yliopistojen tai tämmöisiä.

Henri: Ja onko se enemmänkin semmoinen toivottu kohderyhmä vai? Tai kävin katsoon teidän verkkosivuja, niin siinähan lukee, että yrityksille ja sitten oli tuotantoryhmille...

Tommi: Ja tuotantoyhtiöille. Joo, me on nyt uusittu näitä nettisivuja, ja siinä on tosiaan tää "palvelut yrityksille" siinä. Me suoraan tarjotaan omana yhtiönä suoraan yritykselle mitä ne oikeastaan haluaa. Pääsääntöisesti ne on jotain markkinointi- ja mainosvideoita, että voidaan itse suunnitella ja kuvata ja editoida, ja tehdä se joko someen tai youtubeen tai vaikka messuille, ihan mihin formaattiin ne haluaa, ja se on avaimet käteen ja kokonaispalvelu. Sitten tämä toinen puoli, palvelu tuotantoyhtiöille on semmoista production serviceä, että jos tulee joku iso elokuva, vaikka täällä Kokkolassa oli tämä Matti und Sami, tää suomalainen, suomalais-saksalainen lastenelokuva, niin siinä me tehtiin ilmakehän ja vähän location scoutingia, ja sitten oli valomies meiltä siellä ja tämmöistä, niin kuin tuotannon eri palasia ja pieniä rooleja voidaan tehdä, ja ollaan ihan ylpeitä siitä, että me ollaan tärkeä kumppani Kokkolassa semmoiselle isommalle tuotannolle.

Henri: Joo. Montako tyyppiä teitä on?

Tommi: No nyt jos puolikkaita ihmisiä voi laskea, niin kaksi ja puoli. Mutta se tarkoittaa sitä, että minä ja Kerkko, tämän talon opiskelija, kanssa valmistunut sieltä ja ollut meillä oppisopimuksella ja harjoittelussa, niin ollaan päätoimisesti päivätöissä Hiutaleella, ja sitten on freelancereita aina sitten tarvittaessa. Joskus tulee ohjaaja johonkin hommaan, joskus tulee valokuvaaja johonkin hommaan, tai vähän tarpeen mukaan minkälaisia tuotantoja meillä on.

Henri: Kyllä. Se on tommoisien avaimet käteen -paketin hinnoittelu on hirveän vaikeata ainakin omasta mielestäni, kun kyseessä on tekniikan määrä mitä otetaan mukaan, ihmisten määrä, aika mikä menee, niin sehän on mahdoton sanoa suoriltaan, että paljonko tämä maksaa sille yritykselle, joku keikka esimerkiksi. Mutta teillä on hienosti netissä ilmoitettu, että miten ostan palvelun, ja se selitetään siinä tosi nätisti, ja että mitä se voi maksaa tietyillä parametreilla. Monesti kun katsoo jotain palveluntarjoajaa, niillä on että "ota yhteyttä, niin jutellaan". Niin se on vähän niin kuin tympeä konsepti. Tuo onkin paljon selkeämpi, että nyt mullakin on jonkin näköinen käsitys minkälaisella budjetilla mun pitäisi lähestyä Hiutaletta, että mä saan palvelua. Se on haastavaa tuo palveluiden hinnoittelu?

Tommi: On joo, ja sitten kaikki ei ole tottunut tilaamaan tämmöisiä palveluita, eikä niitä voi tietenkään syyttää siitä, että ne on ihan vilpittömiä kysymyksiä. Joskus kysytään, että paljonko maksaa minuutin video, ja sitten kun itse olen ollut töissä jossakin automainoksessa, missä on 60 ihmistä töissä Ruotsin Lapissa, ja siellä on neljä rekkaa valoja, ja me tehdään sitä yötä päivää sitä jotain automainosta, ja siitä tulee loppupeleissä 10 sekunnin tai 5 sekunnin spotti televisioon. Niin se sekuntihinta on aika kova siinä, niin silloin ei voi - tai voi kysyä, että paljonko maksaa minuutti -mä voin sitten selittää lisää siitä, mutta että se vähän riippuu, että missä on, ja kuinka monta ammattilaista siellä on, millä kalustolla, kuinka

kauan me tehdään sitä. Ja tietenkin asiakkaillekin, että saako siitä semmoisen minuutin haastattelun, jossa on vain alku ja loppu pätkäisty pois, vai tuleeko siitä joku tämmöinen somekampanja, missä on monen erinäköistä ja kokoista ja pituista videomateriaalia, mitä voi sitten hyödyntää seuraavat viisi vuotta vaikka eri kanavissa, niin on ne eri hintaisia sitten.

Henri: Niin ja nimenomaan tuo, että niitä voi käyttää myöhemminkin. Niin periaatteessa arvoa on vaikea määrittellä, että se ei välttämättä ole kertakäyttötuote mitä te teette, vaan sitä voidaan käyttää vielä vuosien päästäkin mahdollista mahdollisesti.

Tommi: Ehdottomasti joo, kyllä on vieläkin nuo Visit Kokkolan Tankkari-kuvat ja vanhan kaupungin pyöräilyvideot ollut ahkerassa käytössä, ja itse olen ihan tyytyväinen miten hyvin ne on kestänyt aikaa.

Henri: Punoittaako ikinä poskia, kun näkee jotakin omaa tuotantoa? Tiedätkö, monilla tulee se, että kuulee vaikka oman äänensä jossakin, niin sekin tuottaa jo jotain semmoista vähän nolostumisen tunnetta tai jotakin tämmöistä, niin tuleeko sulla ikinä kun sä näet omaa tuotantoa jossain, vähän semmoinen, että no mä tein ton, mutta ei mua nyt tarvitse huomioida sen kummemmin?

Tommi: En mä tiedä. Ehkä mä osaan ottaa sen että "jes, meidän tuote". Mä oon jotenkin iloinen siitä, että meidän joku video näkyy jossakin, koska se on sille asiakkaalle sitten hyödyksi, että se ei ole vaan mennyt johonkin pöytälaatikkoon se meidän vaivalla tekemä tuotanto, vaan että se näkyy jossain tuolla messuilla tai näkyy teeveessä, että tästä oikeasti on hyötyä sille asiakkaalle. Se on kiva tunne, että meistä on ollut apua jollekin.

Henri: Joo. Periaatteessa kuka tahansa pystyisi lähestyä Hiutale Filmsiä, jos on vaikka, mulle tuli ensimmäisenä mieleen semmoinen skenaario, missä joku on kuvannut vaikka lapsensa kasvua vaikka rippikouluikään asti viidentoista vuodesta videokuvaa, niin pystyykö sulle laittaa sähköpostia ja mä haluaisin näistä 3 minuutin editoinnin?

Tommi: No aina saa kysyä kaikkia, totta kai. Se onkin positiivista ja kivaa tässä työssä, että tulee niin erilaisia tuotantoja koko aika, että se ei ole vaan sitä samaa lautaa mitä höylää päivästä toiseen. Tulee kaikenlaista, mutta toki tuossa voi tulla yksityiselle kuluttajalle joku vähintäishinta, jos meidän pitää viidentoista vuoden materiaaleja käydä läpi ja poimia sieltä hyvät asiat.

Henri: Se on aivan totta. Mutta se olisi kyllä kiva lahja antaa antaa sille lapselle joka ripeille pääsee tai ylioppilaaksi, niin hei tässä sun ensimmäiset 18 vuotta 3 minuuttiin tiivistettynä. Mutta jos palataan näihin droneihin, itse tykkään sanasta lennokka, niin te ootte ollut ensimmäisiä suomalaisia yrityksiä, jotka on ruvennut lennokeilla tekemään ilmakehää?

Tommi: Kyllä mä muistaakseni silloin joskus 2013 kun firmaa perustettiin, ja piti Trafille tehdä ilmoituksia siitä, että me lennätetään tämmöisiä laitteita ja tehdään niillä liiketoimintaa, niin siellä ei tainnut olla kun ehkä 3 tai 4 tällai media-alaan liittyviä yrityksiä, joilla oli ne ilmoitukset tehty Trafille.

Henri: Joo. Kun yritin etsiä tietoa lennokkien historiasta Suomessa kaupallisessa käytössä ja yksityisten käytössä, niin ei meinaa löytyä tietoa. Ja ainoa oikeastaan palanen mitä löytyy, oli se, että oliko se 2019 vuonna oliko se yli 3000 lennokkia rekisteröity yrityskäyttöön? Tai jotenkin näin. Että se on kasvanut vähän sen jälkeen.

Tommi: Kyllä, ja sitte kaikista ruokakaupoista saa jo jonkun näköisiä myös tämmöisiä leluoptereitakin ja siihen vielä kaikki kuluttajat päälle.

Henri: Joo. No niissä nyt ei onneksi kameraa vissiin oo.

Tommi: Niin. Tai ei ehkä ainakaan sellaista mitä voisi myydä. Tai joo, voi olla ihan hyviäkin joo, mutta niitä ei tosiaan, jos ei tee työkseen tätä, niin ei tarvitse rekisteröityä mihinkään, jos se on alle 250-grammainen, eikä tee työkseen, niin sitten saa huvikseen lennättää.

Henri: Tarvitsetteko te sitten jonkun lentoluvan, kun te menette jonnekin kuvauslokaatioon?

Tommi: Pitää olla tosiaan ilmoitus sinne Trafille tehtynä, ja tää on tämmöinen drone-toimija, ja meillä on vakuutukset siihen. Ja sitten on tosiaan näitä vähän kokoluokkaan riippuen tämmöisiä kokeita tehtynä, että on A1-kategoriaa ja A3-kategoriaa, ja siellä on, ei nyt kovin paha viidakko, mutta silloin ainakin aluksi se oli sellainen aika paha, kun ne oli samat säännöt kaikelle lentoliikenteelle. Oli aika sellainen untuvikolle aika pelottavan näköinen se lupaviidakko, mutta nyt on tullut tosi hyviä ja semmoisia helppoja, droneinfosivusto esimerkiksi kertoo, että mitä saa tehdä ja mitä ei saa tehdä.

Henri: Joo, onko sulla niin kuin tarkempaa tietoa justiin näistä lennokkien historiasta Suomessa? Että onko se 2010 vuoden jälkeen, kun se rupesi yleistymään, vai miten se meni?

Tommi: Suunnilleen siinä jossakin. Tosiaan silloinen yhtiökumppani, kenen kanssa perustettiin, niin ne on, tai molemmat heistä niin on ollut tämmöisiä taitolennokkilentäjiä, jotka on tämmöisiä lentokoneita lennättänyt ja silloinhan niissä on ollut yleisesti polttomoottoreita ja on tullut sähkömoottoreitakin. Ja lentokoneella, tämmöisellä kiinteäsiipisellä perinteisellä lentokoneella, on sitten tehty taitolennätystä. Ja siitähän se meidän liikeidea joskus silloin lähtikin, että mä kysyin sitten tältä kaverilta, että pystyisikö siihen laittaa kameraa, ja siitä tuli kyllä ihan hirveitä. Eikä sillä voi tosiaan kuvata tasaista kuvaa, koska jos lentokone on paikallaan, sehän tippuu, että sen pitää koko aika ajaa eteenpäin. Ja totta, ei mitään vakauttimia oikein ollut kameroille silloin. Mutta siinä 2010-luvun jälkeen rupesi yleistymään tämmöiset harjattomat sähkömoottorit, joka sitten mahdollisti sen, että pystytään tekemään semmoisia aika hyviä kameravakauttimia, että jos se kopteri tai lentokone heilahtaa toiseen suuntaan, niin se sähköllä vakauttaa se kameran toiseen suuntaan, ja se ei ollut enää servopohjaisia jos on tämmöisiä tekniikkaniisipirkkoja siellä kuuntelemassa, niin servot ei ollut kovin hyviä siihen hommaan, vaan sitten nää harjattomat sähkömoottorit auttoi siinä tosi paljon.

Henri: Joo. Ja nekin on vaan nää lennokit kasvanut, ja ne pysyy koko ajan kauemmin ilmassa?

Tommi: Ja myös pienentynyt, että mitä meillä oli siihen aikaan se ns. ammattilaiskopteri paino kymmenen kiloa, niin nyt saa tuplasti parempaa laatua semmoisella kämmenen kokoisella kopterilla.

Henri: Joo. Jos mennään nyt vähän syvemmälle teknologiaan tässä ylipäättänsä, niin miltä se susta tuntuu, että kun etenkin viimeisen kymmenen vuoden aikana joku kamerakalusto ja tämmöinen on kehittynyt hurjaa vauhtia, että siellä on koko ajan on tarkemmat anturit jotka seuraa valoa ja seuraa kohdetta ja järjestelmäkameroista lähti peilit kokonaan pois ja nyt nekin on pieniä. Niin tota miten tärkeitä sulle on pysyä teknologian aallonharjalla?

Tommi: Kyllä se on tärkeää. Ja sitten niin kuin tuossa alussa puhuttiin, että onko nämä tämmöinen luova ja tekninen, niin sillä voisi tekniikalla vähän paikata sitä luovuutta. Että osta hyvä kameraa niin sitten tulee taas hyviä kuvia. Ei kyllä niitä pitää osata käyttääkin kyllä, että ei se auta, että ostaa kalliin kameran ja painaa nappia. Mutta on se tärkeää pysyä siinä aallonharjalla.

Henri: Mutta johtaako se sitten siihen, että pitää päivittää kalustoa hirveän usein, tyyliin vuosittain tai muutaman vuoden välein?

Tommi: No ainakin muutaman vuoden välein, että tietysti jotkut asiat on pysyvämpiä, niin kuin esimerkiksi linssit kameroihin, että jos sulla on kymmenen vuotta sitten tosi hyvä linssi, niin se on vieläkin terävä varmasti ja on käyttökelpoinen. Mutta nää kameran rungot, niihin tulee uutta tekniikkaa koko aika, ja tulee että pystyy pimeässä kuvata paremmin, eikä tule niin paljon kohinaa siihen kuvaan, tai automaattitarkennus paranee niin, että ei tarvitse enää olla sitä focus pulleria, eli tämmöistä ihmistä, joka tarkentaa sitä kameraa siinä vieressä, vaan että pystyy vaan antaa kameran tehdä sen kaiken työn. Ja tulee paljon hyviä ominaisuuksia mitkä helpottaa elämää ja saa myös sen lopputuotteen näyttämään tosi hyvältä.

Henri: Miten se sitten käytännössä tapahtuu? Kiinnostaa näin vastuullisuuden ja luonnon näkökulmasta, miten hävitetään vanha vanha kalusto?

Tommi: No varmaan suuri osa on kyllä tullut myytyä, jossakin tämmöisissä käytettyjen tavaroiden Facebook-ryhmissä.

Henri: Eli ne saa ihan kiertoon?

Tommi: Kyllä joo, että jos varsinkin jos sulla on sitä ns. lippulaivaa ollut aluksi käytössä, niin kyllä se on vielä viiden vuoden jälkeenkin hyvä. Joko itselle tai jollekin toiselle, jos sä haluat sitä päivittää. Ja tietenkin sitten jos joku menee rikki, niin pistetään sitten kierrätykseen, että Suomessa on varmasti ihan hyvä kierrätysjärjestelmä.

Henri: Tosta tulikin mieleen, että montako lennokkia on mennyt puuhun?

Tommi: No ei niitä hirveän paljon, että ihan varmaan voisi laskea, että on varmaan pari kertaa ehkä tai kolme kertaa. Ehkä pari kertaa sillai kolaroitu, että on mennyt vähän rikki jotain ja muutaman kerran vaan keikahtanut jossain tuulesa maassa se ympäri, että on vain potkuri mennyt ja vaihdettu sitten potkuri.

Henri: Elikkä niitä pystyy sitten kuitenkin huoltaa siinä vaikka kuvauskeikan aikana?

Tommi: Kyllä, riippuu vähän mitä menee rikki, että potkureita on monesti varallakin. Tosi harvoin sitä kyllä tapahtuu.

Henri: No miten, pelottaako sua tekoäly? Nyt tekoäly kehittyy hirveästi ja kaikki toimii, tai viime aikoina ollut näitä kuvia mitä tekoäly on tehnyt ja kehittänyt, ja kaiken pystyy nykyään automatisoida, niin huolettaako tämä tällä alalla yhtään?

Tommi: No ei vielä kyllä. Saattaahan se joskus tulla silleen vähän liian iholle ja vähän liian lähelle, mutta kyllä mä oon vielä toistaiseksi ollut aika tyytyväinen siihen, että jos vaikka joku vähän seuraa mun käyttäytymistä jollakin nettisivustolla ja kohdentaa mulle mainoksia, niin sittenpä ne on mulle kohdennettuja ne mainokset, että mun ei tarvi väärin kohdennettuja mainoksia nähdä. Niin siitä on ollut toistaiseksi hyötyä, mutta kyllähän se varmasti koko ajan kehittyy joka paikassa, ja joskus voi tulla semmoisia mistä ei niin hirveästi tykkääkään sitten.

Henri: Kun voisin kuvitella, että tuolla tuolla alalla etenkin niin, ihan kymmenen vuoden sisään tulisi robotti, jolle sä sanot, siinä robotissa on kamera, ja sä sanot sille, että nyt ryömit tuonne ja teet sitten

sen hienon kuperkeikan ja sitten kierrät tuon kohteen nätisti, niin se pystyisi tehdä sen, ja sen jälkeen periaatteessa kuka tahansa pystyisi tehdä sen. Niin mä näkisin tällaisen huolen tässä.

Tommi: No se on sama tietysti tuossa tekniikan kehittämisessäkin, että jos kellä tahansa on pääsy tosi hyviin ja laadukkaisiin kameroihin, missä on automaattitarkennukset ja muulta, niin sitten se ei ole enää ja koptereihin myös pääsy, niin kun katsoo sitä meidän historiaa, että joskus me oltiin se tyyliin ainoita tällä alueella joilla oli kopteri, mutta nykyään kaikkihan voi ostaa kaupasta kopterin ja alkaa kuvaamaan. Sitten sitä ei enää voi pitää semmoisena kilpailuetuna, että sulla on se paras kalusto, vaan sitten pitää olla myös sitä osaamista, luovuutta ja kokemusta siihen hommaan, että sä saat sen koko paletin ja sen bisnesmallin toimimaan. Että ehkä sama voi olla tekoälyssäkin, että se tulee kaikille mahdolliseksi se tekniikka jossakin vaiheessa, niin sitten se ei enää riitä, että sulla oli se eka robotti, vaan sitten pitää muilla parametreilla pärjätä kilpailussa.

Henri: Niin, se pitää vaan sitten löytää se joku uusi uusi tapa kilpailla siellä, ja tehdä paremmin ja laadukkaammin se mitä tavallaan kuka tahansa pystyisi tekemään?

Tommi: Niin ja pitää vaan sopeutua siihen tilanteeseen. Eikä sitä auta stressata semmoisista asioista mihin ei voi itse vaikuttaa.

Henri: Se on ihan totta. Kun tää podcast on suunnattu nuorille, jotka on siirtymässä nyt työelämään tai yrittäjyyteen, niin koitetaan saada jotain vinkkejä sulta, että mikä olisi semmoinen sun ultimaattinen vinkki näillä nuorille? Mikä saisi heidät toteuttamaan tuommoista intohimoa ja osaamista esimerkiksi yrittäjänä?

Tommi: No onhan se tietenkin tällaisia vanhoja kliseitä, että yrittäjänä saa tehdä niinku itse haluaa ja silloin kun itse haluaa, ja saa määrätä omaa palkkaa, tietenkin jos on tuloja sillä firmalla ja näin. Niin kyllähän ne edelleenkin pätee, että onhan se mahtavaa olla yrittäjänä. Mutta se, että miten siihen pääsee, niin tuossa yrittäjienkin haastattelussa oli aikaisemmin tommoisia palkintoja myönnettiin, ja mua haastateltiin niihin liittyen, niin sielläkin mä sanoin, että jos sulla on joku idea, niin sä voit vähän sitä sparrailla etukäteen vaikka kavereitten kanssa tai Kosekin yrittäjäkehittäjien kanssa, että olisiko tämä hyvä idea ja voisiko tätä saada myytyä jollekin. Ja jos se näyttää siltä, että sä tykkäät siitä ideasta tehdä sitä, jos se näyttää vielä, että se saattaisi olla jopa kannattavaa liikeideaa, niin sitten vaan tekee sen. Ei muuta kun sitä kohti vain.

Henri: Niinku, että päätä pahkaa sinne kohti unelmia, tai mitä onkaan?

Tommi: Ei sitä tarvitse pelätä niin hirveästi. Sitten jos ei se toimi, niin muuttaa vähän sitä bisnesideaa tai laittaa firman kiinni ja tekee jotain muuta.

Henri: Niin, että kun se ei ole tavallaan niinku sitten kirkossa kuulutettua kuitenkaan, että hei nyt kun sä oot sanonut, että sä oot tällä alalla ja teet tätä, niin se ei tarkoita sitä, että sun pitää tehdä sitä aina koko ajan. Vaan se on niinku muovailuvahaa tuo yrittäminenkin.

Tommi: Niin, ja itsekin kuvittelin silloin, me vain pitkiä elokuvia tehdään ja me ollaan aina se ilmakuvaajatiimi siellä niissä. Mutta sitten kun se ei mennytkään ihan niin, tai ehkä olisi voinut, jos oltaisiin menty sinne Helsinkiin tosi vahvasti ja markkinoitu ja oltu joka paikassa, mutta en halunnut lähteä sinne etelään, niin sitten se muuttuu se liikeidea siitä pikkuhiljaa ja asiakkaiden toiveesta. Heitä pitää kuunnella, niin se muuttuu semmoiseksi, mikä menee kaupaksi ja mitä asiakkaat haluaa, niin nyt

olla sitä enemmän tämmöinen videotuotantoyhtiö. Eikä mua haittaa yhtään, että tää on parempi näin.

Henri: Parempi näin. Entä sitten, mikä on semmoinen sudenkuoppa, mikä kannattaa välttää?

Tommi: No ehkä semmoinen, että otat jonkun ison lainan ja pistät oman talon pantiksi semmoiseen asiaan mitä et ole ennen kokeillut, ja etkä oo ihan varma, että kannattaako se, eikä ole tehty mitään ennakkotutkimuksia, että onko täällä tarpeeksi maksavia asiakkaita sille sun liikeidealle. Mutta jos ei se nyt vaadi hirveästi muuta kuin sun omaa aikaa, niin siinä ei ole sitten muuta menetettävää, muuta kun se oma aika, ja siitäkin monesti tulee se oppi sulle siitä projektista ja kokeilusta, ja sitä oppia sulta ei voi kukaan viedä pois.

Henri: Tuo oli hyvin sanottu. Jos tehdään aikamatka tästä vuoteen 2035, niin mitä Hiutaleelle on tapahtunut tässä kahdentoista vuoden aikana?

Tommi: Jaa, ei tule ihan arkisin ajateltua noin pitkälle tuota asiaa, mutta toivottavasti Hiutale on ja voi hyvin, ja se työllistää enemmän porukkaa kuin tällä hetkellä, ja ehkä vielä niin, että mä en ole ihan joka roolia tekemässä, vaan että siellä olisi myös semmoisia ihmisiä palkattu siihen, jotka voi ottaa projekteja ja vetää niitä, ja tosiaan saisi olla enemmän porukkaa.

Henri: Enemmän porukkaa tekemään. Siitä tulikin mieleen, että kuinka laajalla te operoitte?

Tommi: No tässä Kokkolassa on tosiaan toimisto, ja kuvauspaikkoja siellä missä niitä on, että ollaan käyty välillä Helsingissä kuvaamassa ja välillä ollut Ivalossa, ja siinä välillä. Että suurin osa on kuitenkin tällä Keski-Pohjanmaan alueella, ja välillä tulee keikkoja muualle.

Henri: Joo, elikkä ei ole asetettu muureja mihinkään, että tämän pidemmälle ei mennä?

Tommi: Eipä tietenkään, se olis vaan parempi, että tulisi tuonne vaikka Saksaan lisääkin keikkaa.

Henri: Hyvä. Edellisessä jaksossa meillä oli vieraana Erica Roiko Kipinä Eventiltä, ja pyydettiin häntä keksimään puhuttavaa tähän jaksoon, ja hän oli lukenut Bill Gatesin kirjoittaman kirjan ilmastonmuutoksesta ja sitä vastaan taistelemisesta teknologian avulla. Minkälaisia ajatuksia tää herättää?

Tommi: Niin mun piti ratkaista joku ilmastokriisi tässä?

Henri: Sä nyt ratkaiset ilmastokriisin.

Tommi: Niin joo. Ei mutta teknologian avulla tulee kyllä vahvasti mieleen, nyt kun meillä on tehty tuommoisia videotuotantoja tuohon naapuriin, Kokkolan yliopistokeskus Chydeniukseen, kun tekee tämmöistä sensoriverkkoja ja IOT:ia ja tämmöisiä mittalaitteita. Niin kyllä se varmasti kasvaa se ala koko aika lisää, ja semmoisen teknologian avulla pystytään entistä paremmin torjumaan, vaikka jotakin yllättäviä päästöjä tai ennakoimaan jotakin asioita, että suhteessa sillai, että ennen siellä on joku mittamies käynyt mittaamassa kerran kuussa jonkun asian, niin että jos ne nyt voi jättää jotakin sensoreita vaikka sata, ja ne mittaa koko aika montaa parametria reaaliaikaisesti, ja että voi joku seurata niin varmasti teknologia auttaa paljonkin tämmöiseen. Mikä se alkuperäinen kysymys olikaan?

Henri: Se ei ollut varsinaisesti kysymys, se oli enemmänkin aihe,

Tommi: Niin. Mutta tälleen puhuttiin tästä teknologian kehittämisestä ja tekoälystä ja muuta, niin varmasti siellä on vielä paljon hyvää tulematta, mitä me saadaan joskus nauttia.

Henri: Kyllä. Ja seuraavassa jaksossa me pysytään vähän niin kuin teknologian maailmassa ja puhutaan digitaalisista asioista ja digitalisaatiosta, niin nyt sinulla on mahdollisuus esittää kysymys seuraavalle vieraille, liittyen vaikka digitalisaatioon tai digitaalisuuteen.

Tommi: No joo, mulla tulee kyllä mieleen tuo, justiin eilen tosiaan tulin Saksasta työmatkalta, ja siellä meillä oli puheena se, että miten Suomi on edelläkävijä tällaisessa digitaalisuudessa, että meidän tosiaan tarvitsee kerran käydä näyttämässä naamaa ja passia tuolla pankissa, ja me saadaan verkkopankkitunnukset, ja sen jälkeen tosi moni asia hoituu niillä helposti, että ei tarvitse joka ikiseen konttoriin ja lupapaperiin käydä laittamassa nimeä, toisin kuin Saksassa. Siellä paikalliset puhu, että jos haluat esimerkiksi muuttaa, niin sun pitää käydä sen kaupunginosan muuttotoimistossa kirjoittamassa paperille lappua ja näyttämässä henkilökohtaisesti omaa naamaa, että haluan muuttaa pois tältä alueelta. Ja sitten sä menet seuraavaan paikkaan mihin sä oot muuttumassa, niin siellä sama homma taas, menet johonkin toimistoon, näytät omaa naamaa, täytät paperilappuja ja -lippuja ja sanot, että mä haluaisin muuttaa tälle alueelle. Tää ei ole ainut esimerkki, siellä oli paljon muitakin esimerkkejä, että miten voisi paljon tätä digitalisaatiota vielä lisätä.

Henri: Joo, tuon mun mielestä hyvä aihe puhua, että miten me suomalaisina pysytään digitalisaatiossa edellä tai ainakin kärkimaana. Ehdottomasti otetaan tuo puheeksi seuraavassa jaksossa. Tässä kohtaa iso kiitos, että lohkaisit palan kalenteristasi ja tulit tänne vierailemaan.

Tommi: Kiitos paljon. Oli ihan hauskaa ja odotan innolla ja kauhulla lopputulosta mitä tästä tulee.

Henri: Tää meni oikein hyvin, kiitoksia kaikille ja palataan seuraavassa jaksossa, moi.